

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 9C/186/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412222000
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Banghová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4412222000.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivetou Banghovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Bratislava 1, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné námestie 13, o návrhu na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.
Súd návrh **z a m i e t a**.
Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Dňa 26.2.2016 doručil navrhovateľ súdu opätovný návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, s odôvodnením, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 rozhodol súd na návrh žalovanej v 1. rade, t. j. Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, o prerušení predmetného konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP, pretože sa rozhodol požiadať Súdny dvor Európskej únie o zodpovedanie prejudiciálnych otázok, ktorých posúdenie má dôležitý význam pre jeho rozhodnutie v predmetnej právnej veci. Konkrétne ide o otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?
2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?
3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovednosť členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?
4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Prešov, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ i odporca v tomto konaní, má podľa navrhovateľa pre ďalší priebeh a rozhodnutie i v tomto konaní zásadný význam, keďže pre vznik nároku na náhradu škody má význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Na Okresnom súde Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o návrhu fyzickej osoby (spotrebiteľa) na náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľke na základe neplatného rozhodcovského rozsudku, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie. V uvádzanom konaní sú odporcami Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje procesnú situáciu, keď sa na inom orgáne (ako súde, ktorý koná a rozhoduje v konkrétnej veci) vedie konanie o predbežnej otázke, ktorú na rozdiel od otázky uvedenej v § 109 ods. 1 písm. b) OSP si súd pre svoje rozhodnutie posúdiť môže (§ 135 ods. 2 OSP). Súd je v tomto prípade oprávnený si takúto otázku pre účely sporu vyriešiť, môže však tiež konanie prerušiť a počkať na jej vyriešenie v rámci relevantného konania na inom orgáne. Ak súd konanie preruší, je následne rozhodnutím tohto (iného) orgánu o predmetnej otázke viazaný. Prvotným predpokladom pre prerušenie súdneho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP je skutočnosť, že v súbežne prebiehajúcom konaní pred iným orgánom sa rozhoduje o otázke, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v jeho veci.

V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 žaluje navrhovateľka Slovenskú republiku a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. o náhradu škody, ktorá jej mala vzniknúť v rámci Okresným súdom Prešov povolenej a následne aj vykonanej exekúcie. V konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 9C/186/2012 sa súčasne koná s obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. o uplatňovaných nárokoch na náhradu škody, ktorá jej mala naopak vzniknúť v dôsledku oneskoreného rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech navrhovateľa.

Dôvodom navrhovaného prerušenia tohto konania má byť podľa navrhovateľa skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa riešia prejudiciálne otázky, ktorých následné zodpovedanie bude dôležité i pre toto konanie, a to z hľadiska posúdenia správnosti vydania alebo nevydania poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok. V súvislosti s tým je však potrebné zdôrazniť, že položenými prejudiciálnymi otázkami Okresný súd Prešov nesleduje zistiť, či jeho rozhodnutie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi bolo samo o sebe správne, ako sa domnieva navrhovateľ, ale v skutočnosti v nich prešovský súd žiada Súdny dvor Európskej únie jednak o výklad predpokladov pre založenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú už nesprávne vydaným poverením na vykonanie exekúcie (t. j. aký vplyv má na vznik zodpovednosti štátu v danej veci napr. pasivita povinnej, resp. jej nevyužitie zákonom ponúkaných prostriedkov obrany v predmetnom exekučnom konaní) a taktiež žiada o vysvetlenie vzťahu inštitútu bezdôvodného obohatenia a náhrady škody v danej veci. V poukazovanom prípade Okresný súd Prešov posudzuje nároky navrhovateľky (povinnej) na náhradu škody vzniknutej z údajného nezákonného zexekvovania jej majetku a nie nároky na náhradu potenciálnej škody spôsobenej v exekučnom konaní oprávnenému oneskoreným súdnym rozhodnutím, ako je tomu v tomto konaní. Pre uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že vyššie citované otázky Okresného súdu Prešov s predmetom tohto konania nijako nesúvisia, a teda i odpovede na ne sú pre rozhodnutie Okresného súdu Komárno v tejto veci nepodstatné.

Vzhľadom na to, že v navrhovateľom poukazovanom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať vplyv pre rozhodnutie súdu v tejto veci, bolo

potrebné predkladaný návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP zamietnuť.

Súd poznamenáva, že o takomto návrhu na prerušenie konania už súd v tejto veci rozhodol uznesením zo dňa 20.5.2015, keď návrh na prerušenie konania zamietol, pričom Krajský súd v Nitre toto rozhodnutie uznesením 26Co/461/2015-114 zo dňa 29.10.2015 potvrdil.

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom zo dňa 27.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie majetkovej škody v sume 125,-€ a nemajetkovej ujmy v sume 935,-€ s tým odôvodnením, že Okresný súd v Nových po 17 mesiacoch rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia vo veci vedenej pod exekučným číslom EX 11026/2009.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, ale opätovne žiadal rozhodnúť o ich novom návrhu na prerušenie konania. Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 odsek 2 O.s.p. pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil s tým, že súhlasí, aby sa vec prejedнала a rozhodla bez ich prítomnosti. Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 odsek 2 O.s.p. pojednával a rozhodol v neprítomnosti odporcu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že navrhuje návrh v plnom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť vzhľadom na tú skutočnosť, že z judikatúry vyplýva povinnosť súdu zo zákona skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku a prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky. Zo samotnej podstaty spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že si vyžadujú osobitnú ochranu a prístup. Odporca má za to, že nevydanie poverenia v 15 dňovej lehote nevyplývalo z prieťahov zavinených súdom a že súd konal v zmysle zásady rýchlosti. Čo sa týka prieťahov v konaní oprávnený nepodával opravné prostriedky a prípadné sťažnosti na zamedzenie ním tvrdených prieťahov. V zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. je zrejme, že pri posudzovaní existencie prieťahov v súdnom konaní je možné vychádzať len z výsledkov vybavenej sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia európskeho súdu pre ľudské práva alebo rozhodnutia ústavného súdu o ústavnej sťažnosti. Z toho vyplýva, že nesprávny úradný postup exekučného súdu nebol preukázaný. Čo sa týka vyčíslenej materiálnej škody, navrhovateľ si neodôvodnene paušalizuje ničím neodôvodnené reálne vecné náklady, požaduje neprimerané čiastky, pričom vznik ani výšku uplatnenej skutočnej škody nepreukázal. Čo sa týka nemajetkovej ujmy ako jej dôvod vzniku navrhovateľ v návrhu uvádza frustráciu a úzkosť členov orgánov právnickej osoby, ktoré tvrdenie je v tejto veci irelevantné. Preto navrhol návrh ako nedôvodný v plnom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s písomným vyjadrením odporcu doručeným súdu 15.5.2013, pripojeným spisom Okresného súdu Nové Zámky 4Er 1279/2009 a takto vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny záver:

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 3.6.2013 súd návrh navrhovateľa zamietol. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením 6Co/176/2013-63 zo dňa 30.4.2014 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 3 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci po a) nezákonným rozhodnutím, po b) nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, po c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe, alebo po d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak 1.) škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1,2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1,2 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 41 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) cit. zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade po c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, po d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 cit. zákona exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 42 ods. 2 cit. zákona v znení účinnom do 31.5.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c), d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1.) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup
- 2.) vznik škody
- 3.) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, t.j. nesplnenie čo i len jednej spôsobuje, že zodpovednosť štátu za škodu nevzniká.

V predmetnej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125.-€ a nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 935.-€ a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18.1.2011, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Z vykonaného dokazovania má nesporne preukázané, že navrhovateľ sa písomne obrátil na odporcu, ako na príslušný orgán so svojim nárokom na náhradu škody. Odporca nerozporoval túto skutočnosť, nárok na náhradu škody navrhovateľovi neuspokojil. Z týchto dôvodov sa navrhovateľ obrátil so svojim návrhom na súd. Okresný súd v Nových Zámkoch postupoval v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych

exekútoroch a exekučnej činnosti a písomné poverenie pre súdneho exekútora vydal ihneď potom, ako získal podklady na posúdenie žiadosti o udelenie poverenia.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 31.10.2009 sa u súdneho exekútora začalo exekučné konanie na základe návrhu oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava proti povinnej I. D. pre vymoženie sumy 1789,75 € s príslušenstvom priznanej rozsudkom stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 8.7.2009 spisová značka SR 05156/09, pričom dňa 23.11.2009 bola Okresnému súdu v Nových Zámkoch doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie. V predmetnej exekučnej veci exekučný súd zistil, že nie je pripojená zmluva o úvere, preto vyzval dňa 16.2.2010 právneho zástupcu oprávneného aby ju doložil. Urgoval zmluvu dňa 8.9.2010. Po tom ako bola zmluva dňa 28.9.2010 doložená, súd dňa 18.1.2011 vydal poverenie, ktoré bolo doručené exekútorovi 28.1.2011. Je nesporné, že medzi podaním návrhu na súd 23.11.2009 a dňom vydania poverenia 18.1.2011 uplynulo 14 mesiacov, avšak exekučný súd vo veci pracoval v medziach svojich možností, vyzýval právneho zástupcu oprávneného na doloženie zmluvy o úvere, urgoval ho, až nakoniec zmluvu predložil a po preskúmaní tejto úverovej zmluvy pristúpil k vydaniu poverenia. Je známe, že navrhovateľ podával návrhy na vykonanie exekúcie v radovo tisíckach obdobných vecí a už pri podávaní návrhu nemohol nepočítať s tým, že s ohľadom na exekučný titul bude exekučným súdom vyzvaný na predloženie konkrétnej úverovej zmluvy. Navrhovateľ túto zmluvu predložil až po uplynutí 7 mesiacov a tým podstatnou mierou ovplyvnil dĺžku konania. Preto vo veci nemožno vzhliadnuť prietahy v konaní.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Až znenie exekučného poriadku ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) novelizované zákonom č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 1.6.2011 stanovuje, že exekúciu možno vykonať na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná pred 1.6.2011, konkrétne dňa 23.11.2009, z dikcie citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 exekučného poriadku potom vyplýva, že po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu súd do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora vykonaním exekúcie.

V predmetnej exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky 4Er 1279/2009 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 23.11.2009, pričom súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie 18.1.2011, pričom až 28.9.2010 bol návrh zo strany oprávneného doplnený. V exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ustanovení § 45 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (uznesenie NS SR 3MCdo 11/2010). Už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený aj bez návrhu ex officio skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne (uznesenie NS SR 6Cdo 105/2011). S poukazom aj na právny názor odvolacieho súdu tunajší súd konštatuje, že po doplnení návrhu na vydanie poverenia dňa 28.9.2010 exekučný súd vydal poverenie až dňa 18.1.2011 a preto zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Nakoľko súd mal za preukázaný nesprávny úradný postup, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, skúmal druhú podmienku a to vznik škody.

Samotné zistenie, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom došlo po uplynutí zákonnej lehoty, však ešte samo osebe nezakladá zodpovednosť štátu podľa zák. číslo 514/2003 Z. z.. Musia byť totiž splnené i ďalšie dva predpoklady a to vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a priama príčinná súvislosť medzi konaním exekučného súdu a samotnou škodou, resp. nemajetkovou ujmovou na preukázanie ktorých predpokladov zaťažuje dôkazné bremeno práve žalobcu. V danom prípade si žalobca svoju dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal splnenie týchto zákonných predpokladov. Nebolo možné prihliadnuť na znalecký posudok, na ktorý poukázal žalobca č. 1/2014 Ekonomickéj

univerzity v Bratislave, keďže tento je irelevantný nakoľko je všeobecný a nešpecifikuje konkrétne exekučné konanie. Žalobcom predkladané tvrdenia o vzniku škody vo výške 125 €, predstavujúce náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím exekučného súdu o tejto žiadosti, súd považuje za zavádzajúce. Vychádzajúc z elementárnej logiky veci, žalobca ako právnická osoba, ktorej náplňou činnosti ako je všeobecne známe, je práve vymáhanie pohľadávok, bezo sporu na zabezpečenie svojej bezporuchovej činnosti musí viesť databázu vymáhaných pohľadávok prostredníctvom informačného systému až do ich vymoženia, prípadne zániku iným spôsobom a to aj v dobe, keď exekútor poverený vykonaním exekúcie začal exekúciu vykonávať. Pracovné výkony zamestnancov v súvislosti so správou týchto pohľadávok, administratívnymi prácami, udržiavaním informačného systému, atď. tak nepredstavujú zmenšenie majetku žalobcu v čase nerozhodnutia o žiadosti exekútora. Navyše podľa obsahu exekučného spisu žalobca ako oprávnený v danom exekučnom konaní ani sťažnosť na prieťahy v konaní nepodal. Za danej situácie niet tak príčinnej súvislosti medzi konaním exekučného súdu a žalobcom tvrdenu škodou. Rovnako tak i vznikom nemajetkovej ujmy v sume 935,- € ktorej dôvod vzniku žalobca v návrhu uvádza - frustráciu a úzkosť členov orgánov právnickej osoby na strane žalobcu z ním predkladaných dôvodov, ktoré navyše bez ponúknutia dôkazu o tom, sú len v rovine teoretických úvah.

V predmetnej veci navrhovateľ preukázal nesprávny úradný postup ako prvý z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ale nepreukázal vznik škody ako druhý predpoklad. Preto nebolo možné skúmať ani príčinnú súvislosť medzi týmito dvoma podmienkami. Preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, t.j. nesplnenie čo i len jednej spôsobuje, že zodpovednosť štátu za škodu nevzniká. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že dôkazné bremeno v predmetnej veci bolo na navrhovateľovi, ktorý ani po rozhodnutí krajského súdu žiadnym spôsobom vznik škody nepreukázal a ani nepreukázal dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne nevznikli a ani si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v troch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.